

Župna cerkev, posvečena sv. Vidu.

Pravilno orintirana cerkev stoji na griču v n.v. 811 m.

Viri in literatura: Farna kronika; arhiv je uničil požar l. 1765.

Karakteristika: Cerkev sestavljajo prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, mnogo nižji in ožji $3/8$ zaključeni prezbitერიj, k ladji prizidani, $3/8$ zaključeni kapeli ter na jugu prezbitერიja locirana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita; ometana. Strehe sedlasta, slemenasta, škrljeve; zvonikova čebulasta, škrljeva. Cerkev je povprečen primer sakralne arhitekture običajnega koncepta.

Zunanjščina: Vsa cerkev je brez talnega in prezbitერიj brez venčnega zidca, k je sicer profiliran. Zvonica se odpira samo spredaj, zvonove line so ppk, zvonikove stene zaključuje profiliran venčni zidec, ki se nad urnimi kazališči polkrožno boči. Fasado opirata ob straneh dva naknadno dodana močna opornika. Vsa okna so ppk, ona v kaplah imajo lunete, Glavni portal in vhod v južno kapelo sta preprosta, pp.

Notranjščina: Zvonica ima cementen tlak, kropilnik v njej pa letnico 1853. Tla v cerkvi je šamoten, v prezbitერიju dvignjen za dve stopnici. Zidana pevska empora iz leta 1857. počiva na dveh slopih in treh ~~kamnatih~~ kapastih obokih. Ladjine stene členijo tri pari pilastrov, ki nosijo ~~kapaste~~ oprege in dva kapasta oboka. Kapeli imata enako stensko členitev, le da ima leva kapasti, desna pa banjasti obok s parom sosvodnic in tristranim zaključkom, ki je po robih okrašen s štukirano baročno vitico. Slavolok je ppk. Prezbitერიj je brez stenske členitve ter pokrit z banjo z dvema paroma sosvodnic in tristranim zaključkom. Dekorativna figuralna slika riša iz leta 1940. je delo Vinka Vipotnika iz Zalca.

Oprava: Glavni oltar je iz leta 1799, a je bil popolnoma predelan l. 1850, ko je dobil nov tabernakelj. Leta 1860 je bila ~~kamnat~~ marmoriran. V kameniti menzi ima vdolžna dva rimska napisna kama. Zadnje predelave je doživel l. 1884 ko je dobil nove plastike in nov tabernakelj. Sedaj je oltar renesančno

koncipiran.

Strenska oltarja sta delo Janeza Šubica iz let 1860- 1861. Pred levim je v tlaku napisna plošča: R: D: Martin / Perger XVIII^{ANNI} DMNCI GREGIS / HUIS VICARIA: / TUS PASTOR SI / XBRIS 1705 VER / Mes PASCERE Coepit. Križev pot je delo Štefana in Janeza Šubica iz leta 1861 ter je preprosto delo. Prejšnji križev pot je bil iz leta 1745. Prvotna prižnica je bila iz leta 1765, sedanje je delo Šubicev iz leta 1859.

Vsa oprava je bila obnovljena l. 1884.

Krstilnik ima stebrasto kamenito nogo in preprost bazen. Je iz začetka 19. stoletja.

Vsa ostala oprava je b.p.

Zvonik: Je bil enkrat povišan za gornje nadstropje. V njem visika zvon napison: GOSSEN IN CILLI 1800, z ornamentalnim pasom in štirimi reliefi: MB, Miklavžem, Križanim in Janezom Nepomukom.

Podstrešje: Oboki v ladji, presbiteriju in levi kapeli so opečni in narejeni leta 1857, v desni kapeli pa so laični, kameniti in precej višji kot v levi kapeli. Ob priliki obokanja je bila ladja dvignjena od dva do tri metra. Zvonik je na podstrešju ometan. Nekdanja zvonova liha je baročno predelava gotška ter kaže še deloma ostenje, posneta na ajdovo rno.

Resume: Cerkev je v osnovi gotška z zvonikom vred. Bila je precej nižja, ko je danes ter je imela v ladji tabulat. Po presbiterijevih figuralnih vogalih sedeč, je nastala že v 14. stoletju, a sta ji bilica 1700 prizidani obe kapeli, vendar verjetno leva prej kot desna. Obe kapeli sta bili precej višji od ladje, ki ~~skxxx~~ je bila ob priliki obokanja l. 1857. močno dvignjena. Takrat so preobokali tudi presbiterij in levo kapelo, vgradili pevsko emporo ter namestili nov kamenit tlak. V naslednjih letih je cerkev dobila novo opravo.

Okolica: Okoli cerkve se rasprostira pokopališče, katerega obzidje je bilo

popravljen 1.1892.

Sedanje župnišče je bilo zgrajeno po požaru leta 1765.

Pred cerkvijo raste lepa velika lipa.

V pokopališkem vidu sta vdelana dva rimska nagrobna kamna.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Registerske opombe: Dosedanji vzdrževalni stroški so bili kriti iz imetnikovih sredstev.

Ostalo: Ob poti, ki vodi k cerkvi, stoji pod hribom veliko znamenjes poševno prirezanima zidcema ter ppk nišami v gornjem nadstropju.

Opombe: Leta 1765 je cerkev gorela, ker so l.1857. našli požgane ostanke ostrešja. Leta 1889. so dvignili zvonik za gornje nadstropje. Po letu 1901. je izdelal Ivan Cesar sedanji glavni oltar. Slika v južnem oltarju sv.Valentina je od Štefana Šubica iz l.1859, slika v severnem oltarju RMB je od L. Mattnerja iz Langenwanga iz l.1910. Notranjščina je bila figurarno poslikana, leta 1940.

Jože Curk: Zapiski mariborske topografije, 1959.